

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Neden Gazze'ye Destek Olmak İçin Müslüman Ordularını Seferber Etme Riskini Almalıyız?!

Korku ve tehditler atmosferlerinde zor bir soru, ama Allah'ın adıyla başlayalım...

Geçtiğimiz günlerde Gazze'deki soykırıma verdiği destek nedeniyle Microsoft şirketini protesto eden kız kardeşimiz İbtihal'den ilham aldım. Zira cesur ve cüretkâr bir duruş ve açık bir meydan okumaydı. Ben üç kızı olan bir baba ve beş tane de kız yeğeni olan bir amcamım; bu nedenle bu cesur tavır derinden hissettim ki bu, sadece böyle bir nimetle rızıklanan birinin anlayabileceği bir duygudur. Babası elinde bir çizik bile olmasına tahammül edemeyip onun için hiç çekinmeden canını bile feda etmeye hazırken o, konuşmasıyla risk alan bir kızdır.

İbtihal bize, ister baba olalım isterse olmayalım, aslanın yokluğunda, yavrularını en vahşi hayvanlardan koruyan dişi bir aslanın görüntüsünü hatırlattı. Peki bu neden gerçekleşti? Allah Subhanehu ve Teala'ya ve cennete olan sevgisinden ve biraz da cehennem ateşinden korkusundan dolayıdır. İşte bizleri, Ramazan orucunu tutmak, zekât vermek, namaz kılmak... içki içmekten uzak durmak, zinadan nefret etmek, faizden kaçınmak gibi Allah Subhanehu ve Teala'nın sınırları içerisinde tutan şey budur...

Korumakla emrolduğumuz kızlarımız böyleyse, onların gerçek koruyucuları olan babalarının nasıl olması gerekiyor acaba? Dişi aslanlar böyleyse, erkek aslanların nasıl olması gerekiyor acaba? Sivillerin durumu böyleyse, askerler olan subayların nasıl olması gerekiyor acaba? Peki bu subaylar ve yöneticiler, bir an için bile olsa, kendilerini cehenneme girme riskiyle karşı karşıya bırakmıyorlar mı? Zira bir an için bile olsa, şerî bir farzı terk etmenin veya şer'an haram olan bir işi yapmanın cezası, cehennemdir. Hatta cennet ehlinin bazıları, girdikleri cehennemin izlerini taşıyacaklardır. Müslümanlar olarak yaptığımız şeyin temeli şudur; Allah Subhanehu ve Teala'nın öfkesinden sakınmamız ve dilerse bunu bize bahşeder diye Subhanehu ve Teala'nın rızasına nail olmak için çalışıp gayret göstermemizdir. Allah'ım, bize merhamet et, bize lütufta bulun, Allahumme Amin.

Bizler, mağfiretin (affedilmenin) garanti olduğunu varsaymıyoruz. Evet, cennete girmek ve bir an bile olsa cehennemden kurtulmak için Allah Subhanehu ve Teala'nın rahmetine güveniyoruz. Ancak bu, kötülüklerimizin telafi edileceği ve Allah Subhanehu ve Teala'nın günahlarımızı bağışlayacağı umuduyla içki içebileceğimiz, günah işleyebileceğimiz, kötülüklere sessiz kalabileceğimiz, zina edebileceğimiz anlamına gelmiyor. Umre, sadaka ve yetim doyurmak bir kefaret olabilir ama şerî bir vacibi yerine getirmememizin veya bir günahı işlememizin kefareti olamaz. Zira zerre kadar bir kötülük bile sahibini cehenneme sokabilir.

Şu anda ben ellili yaşların ortasındayım. Dünya boks şampiyonu Muhammed Ali'yle ilgili güzel anılarım var. Onun yaptığını sevdiğim bir şey de, İslam'ın ilham verici bir elçisi olmasının yanı sıra çevresindeki herhangi bir ayartmaya boyun eğmeyi düşündüğünde bir kibrit taşıyıp onu yakması ve onu eline yakınlaştırmasıydı. Allah Subhanehu ve Teala'nın rahmetine ümit bağlamak ve O'nun gazabından korkmak, birbirine zıt gibi görünen iki şey olsa da ancak müminin kalbinde her ikisi de bir arada bulunmaktadır. Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ **"Biliniz ki Allah'ın cezalandırması çetindir ve yine Allah'ın bağışlaması**

ve esirgemesi sınırsızdır.” [Maide 98] Enes Radıyallahu Anh’dan şöyle rivayet edildi: Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, ölüm döşeğinde olan bir genci ziyaret etti ve ona şöyle dedi: كَيْفَ تَجِدُكَ؟ “Sen kendini nasıl buluyorsun?” (Genç de) şöyle dedi: Ben, Allah’ın (affını) umuyorum ve günahlarımdan da korkuyorum ey Allah’ın Rasulü! Bunun üzerine Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَأَمَّنَهُ مِمَّا يَخَافُ “Bu vakitte (yani ölüm döşeğinde) herhangi bir (mümin) kulun kalbinde bağışlanma umudu ve günah korkusu birleşince, mutlaka Allah o kuluna dilediğini verir ve onu korktuğundan emin kılar.”

Annemin (Allah onu korusun), ben on yaşındayken, İngiltere’nin kışında sabah namazına kalkmak için “beş dakika daha” istediğimde, büyük bir sürahiden üzerime çok soğuk su döktüğünün hatırlıyorum. Bana büyük bir gülümsemeyle şöyle derdi: “Bu, cehennem ateşini söndürür. Hadi kalk oğlum.” Yani tek bir namazı bile kaçırmam nedeniyle beni Cehennem azabı konusunda terbiye eder ve ben de çok soğuk bir ıslaklık şeklindeki hatırlatmayla karşılaştım. İşte bu yüzden ben, erken yatan, erken uyanan ve şafak vakti çok aktif olan biriyim; nitekim bunu, otuz yıldır birlikte olduğum sabırlı eşim de büyük bir şevkle teyit etmektedir.

Peştun bir annenin kızı olan annem bana, onların çok hayırlı dayılar olduğunu hatırlatmıştır. Allah Subhanehu ve Teala’dan annemin ömrünü, Kendine itaat doğrultusunda uzatmasını temenni ediyorum. Allahumme Amin. Babama gelince (Allah ona geniş rahmetiyle merhamet etsin); gaz sobasını yakıp bana şunu sorardı: “Elini ona ne kadar yaklaştırabilirsin?” Şimdi buna “sert sevgi” diyorlar ve “eski usul” diyorlar. Her ne kadar o zamanlar farkına varmasak bile bu, şerî bir terbiyedir. Zira baba, oğlu bundan nefret etse bile onu cehennemden korumak için terbiye ediyor. Bir babanın evladına olan sevgisi işte böyle olmalıdır.

Baba tarafından ailem, bölünmeden önce Hindistan’ın Lucknow kentinden olup, daha sonra Pakistan’ın Karaçi kentine göç etmişler. Onlar, İngiliz işgaline karşı savaştan "Mendil El-Hariri" hareketinin mücahitlerindendir. İngilizler, erkeklerinin yaptıklarından dolayı onları toplu bir ceza olarak kuşattığında, kadınları bir meydan okuma olarak ağaç yapraklarını toplayıp pişirmişlerdir. Bu meydan okumayı ve bu bakış açısını hala kız kardeşimde ve ailemin kadınlarında görebiliyorum. Kız kardeşimiz İbtihal’in bize hatırlattığı gibi dişi aslanlar, erkek aslanlardan daha az önemli değildirlere.

Annem şimdi güçsüz, ama o güçsüz halinde bile titreyen elleriyle, rütbesi ne olursa olsun herhangi bir ordu subayının üzerine bir sürahi soğuk su döker ve ona "beş dakika daha" istemeye cesaret edemeyeceğini hatırlatır. Nitekim on sekiz ay geçmesine rağmen ordular, Gazze’ye destek için hareke geçmediler. Babam artık Rabbinin geniş rahmetine kavuştu. Allah Subhanehu ve Tela’dan, onun cennette Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile birlikte olmayı nasip etmesini diliyorum. Babamın yaktığı soba artık yanmıyor ama göğsümde hâlâ yanıyor... Eğer bugün aramızda olsaydı, Pakistan ordusundaki oğullarından birini alır ve subay bundan hiç hoşlanmasa bile onun elini sobanın üzerine koyardı. İşte şimdi ihtiyacımız olan bu katı sevgidir.

O sobanın temsil ettiği alevli ateş oğluna, belki korkmadan ya da en azından korkularının bir kısmını yendikten sonra konuşmasını ve hareket etmesini hatırlatıyor. Şu an evladın Gazze için yaptığı bazı şeyler ona sıkıntı verebilir, hatta çok sıkıntı da verebilir; aslında ortada kar da var kayıp da vardır. Ancak mükâfat, risk almaya değer. Tüm bunların da ötesinde onun selameti için dua eden bir annesi var ve belki de bazı hastalarının anneleri de onun için dua ediyordur. Zira o, kızlarına ve yeğenlerine iyi bir miras, ümmeti için de hayatı boyunca gördüğünden, hatta Gazze’de gördüğümüz

yoğun acılardan bile daha iyi bir durum bırakmayı şiddetle arzuluyor. Her şeyin ötesinde Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا** “**De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim Mevlamızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.**” [Tevbe 51] Allah Subhanehu ve Teala'nın kelamıyla birlikte Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu hadisini hatırlatıyorum: **الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجُزْ، فَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ** **(Hayırlı amellerde, Allah'a itaatte ve zorluklara sabır göstermekte) kuvvetli mümin, zayıf müminden, Allah'a daha hayırlı ve daha sevimlidir. (Her ikisinin de mümin olması sebebiyle) hepsinde hayır vardır. Yararına olan şeyde (Allah'a itaatte) hırslı ol. Allah'tan yardım dile, (itaat ve yardım istemekte) aciz olma! (Tembellik gösterme!) Bir musibet başına gelirse: “Eğer şöyle yapsaydım bu başıma gelmezdi!” deme. “Allah takdir etmiştir. Onun dilediği olur!” de! Zira “keşke” kelimesi Şeytan'ın yapacağı işlere kapı açar.** [İbn Mace] Korkak bir kimse, rızkı ve ömrü sona ermeden bin kez ölür; oysa ne yaparsa yapsın her ikisi de Allah Subhanehu ve Teala'nın takdiridir. Nitekim Allah Subhanehu ve Teala bize, İbtihal kız kardeşimizin kararlığı sayesinde dünyanın dört bir tarafında bundan bir şey göstermiştir. **Dişi aslanımız İbtihal kız kardeşin dimdik ayakta durduğunu gördüğümde, tüm bunlar içimde bir hareketlenme meydana getirdi.**

Gazze halkının kararlılığı ve cesur dişi aslanlarının ve İslam ümmetinin desteği, Allah'a, Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e ve müminlere duyulan derin sevgiden ve Allah'ın rızasını ve cenneti kazanma umudundan kaynaklanmaktadır; evet, cehennemden korkan biri, öğüt alır. Gazze'deki Müslümanlar şerî görevlerini yerine getirmişlerdir; artık İslam ümmetinin ve ordularının, şerî görevlerinin yerine getirmelerinin ve aslanın yokluğunda vahşi hayvanların ortasında yavrularını koruyan dişi aslanın cesaretiyle yollarına çıkan herkesi ortadan kaldırmalarının zamanı gelmiştir.

Ey Müslümanların silahlı kuvvetlerindeki subaylar: Ümmet artık ayağa kalktı ve size, kendisine yardım etmeniz çağrısında bulunuyor; o halde izzetinizin aslanları olun, Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmetinin aslanları olun ve Allah Subhanehu ve Teala'nın rızası için vahşi hayvanları avlayın! Sakın bunu yapmadan önce “beş dakika daha” istemeye cüret etmeyin; çünkü bu ümmetin anneleri, unuttuğunuzda ya da kasıtlı olarak unuttuğunuzda size hatırlatmak için hala büyük sürahilerle soğuk su taşımaktadırlar. **إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ * وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ إِلَّا بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ** **“İşte o zaman (görecekler ki) kendilerine uyulup arkalarından gidilenler, uyanlardan hızla uzaklaşırlar ve (o anda her iki taraf da) azabı görmüş, nihayet aralarındaki bağlar kopup parçalanmıştır. Uyanlar: “Keşke bizim için dünyaya bir dönüş olsa da, bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsak” derler. Böylece Allah onlara, hasretini çekecekleri işlerini gösterir. Onlar cehennemden çıkmayacaklardır.”** [Bakara 166-167]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Musab Umeyr – Pakistan